

opusdei.org

Sjećanja biskupa Javier Echevarría

Nicola Waite, članica
Centralnog savjetovanja Opusa
Dei u Rimu, podijelila je svoje
uspomene iz vremena dok je
radila s biskupom Javierom
Echevarriaom.

20.01.2017.

"Po načinu na koji je govorio, moglo se vidjeti da je u konstantnom razgovoru s Bogom – osjećao si se kao da priča s Bogom i vas potiče da učinite isto. Za nekoga tko je bio novi u svijetu Katoličke vjere, to je bilo

vrlo atraktivno. To je nešto što sam osjećala kao...I ja to želim!"

Možete li se sjetiti kada ste prvi put vidjeli biskupa Javiera Echevarriu?

Prvi puta kada sam vidjela Prelata Opusa Dei, još uvijek nisam bila katolkinja, a vidjela sam ga na pozornici otvorenog skupa koji se održavao u Santiago de Chile 1997. godine. Govorio je gomili ljudi – obiteljima, majkama, očevima, djeci koji su trčkarala okolo – i on im je govorio o svakodnevnom životu, dajući im rješenja, dajući im ideje: stvari koje mogu staviti u praksu kao pomoć za ujedinjene svoje vjere sa svakodnevnim životom. I povezo se s njima, što me zbilja pogodilo kao nekoga tko nije bio katolik, nekoga tko nije mogao razumijete sve riječi kako tada nisam dobro razumjela španjolski jezik, ali vidjela sam da su povezani i da je uspio dosegnuti do

njih. Po načinu na koji je govorio, moglo se vidjeti da je u konstantnom razgovoru s Bogom – osjećao si se kao da priča s Bogom i vas potiče da učinite isto. Za nekoga tko je bio novi u svijetu Katoličke vjere, to je bilo vrlo atraktivno. To je nešto što sam osjećala kao...I ja to želim!

Kakav je prelat bio kao osoba?

Mislim da bi se moglo reći puno toga, ali on je definitivno bio netko tko je volio ljude i tko je htio biti s njima. Imao je izvanredno sjećanja za rođendanske datume ili možda za ljudske brige – kao na primjer, ako je netko koga voli bio bolestan.

Jedanput me nazvao i rekao, “Jesi li se čula s Antonietta?” Antonietta je majka svećenika, don Robina, koja je živjela ovdje u Rimu. Kada je rekao, “Jesi li se čula s Antonietta?” rekla sam, “Zašto, Oče?” Odgovorio je, “Zato što je danas njen 90-ti rođendan.” rekla sam, “Oče, nisam se

sjetila.” On je rekao, “Nazovi je u moje ime. Nazovi je i reci joj da se molim za nju.” Takav je on bio. Sjećao se tih malih stvari, želeći doprijeti do što više ljudi što je mogao. Netko ga je jednom upitao, “Oče, kako se sjetite svega toga?” I on je odgovorio, “Ako se moliš, sjetit ćeš se.”

Možete li opisati njegov način upravljanja?

Način upravljanja Prelaturom me zatekao od trenutka kada sam došla, prije šest godina. Prvenstveno jer sam došla dok sam u Opus Dei bila samo 11 godina, a tu je bio čovjek u svojim 80-tim s toliko puno iskustva, koji je živio sa Svetim Josemariom i blaženim Alvarom. Ali on je pitao mene i ostale žene da dođemo raditi s njime u Rim. Osjećala sam se potpuno neadekvatno – i dalje sam osjećala veliki nedostatak iskustva – ali ipak osjećala sam povjerenje koje

je imao u nas od samoga početka. Povjerio nam je zadatke i nikada ne bi sumnjao hoćemo li ih ispuniti. Sjećam se da me je nakon šest mjeseci provedenih u Rimu, nazvao i rekao, “Želiš li ići u Ameriku – je li bi mogla otići na put u SAD u moje ime?” I nije bilo vremena u razgovoru reći, “Mislim da nisam baš za to – Ne osjećam se da to mogu.” On je samo rekao, “Možeš ti to!” – nije bilo bitno što je rekao već način na koji je to rekao – i nije ostavio niti malo mjesta da bih posumnjala u to. Radeći s njime, naučila sam da nas je on samo „lansirao“. Lansirao me da doznam što više, da budem više nego što sam ikada mogla zamisliti.

Kako je ohrabrivao obitelj i Novu Evangelizaciju?

Jedna od stvari koje sam vidjela da je Otac stvarno ohrabrivao, je bila ta da radimo na podupiranju obitelji. Sve otkada nas je papa Franjo prošle

godine pozvao da imamo Godinu obitelji u Crkvi i prilikom publikacije *Amoris Laetitia*, Otac nas je pozivao da radimo na svim smjernicama koje nam je dao papa Franjo. Baš nedavno, Otac je imao sastanak s obiteljima koje su vodile tečajeve *Obiteljskog obogaćivanja*, gdje parovi dolaze zajedno, razgovaraju o slučaju i idejama kako pomoći da obiteljski život bude sretniji i bolji. Običavao je uvijek reći parovima da vole jedno drugo, da vole prvo jedno drugoga, a onda da vole i svoju djecu. Da vole jedno drugoga čak i ako postoje poteškoća, čak i ako postoje izazovi u obiteljskom životu i da kroz te izazove prolaze zajedno.
